

Obrázky

z Vratislavic nad Nisou

MAREK ŘEHÁČEK

Vratislavický pivovar po léta přitahuje nejružnější veselé historky. Z meziválečného období se dochoval příběh, který se týká tehdejší zkratky názvu podniku a nečekaně nás zavede do páté třídy rychnovské školy. Tam vrchní učitel Preißler s žáky probíral známé zkratky: např., tzn., mj., atd. a také přišlo na RMGB. Žáci odpovídali správně a vše šlo hladce až do okamžiku, kdy došel ke zkratce názvu pivovaru. Třída mlčela a až po chvíli se přihlásil žák, který ve znalostech nijak nevynikal. Pan učitel byl proto překvapen a ihned jej vyvolal. Žák bez mrknutí prohlásil: „Zkratka RMGB znamená raubířská, mordýřská a gaunerská banda!“

Archiv Marie Heidlasové a Václava Černého

Příběh vratislavického pivovaru se začal psát v neděli 21. července 1872, kdy v libereckých novinách vyšla první Výzva k upsání akcií firmy REICHENBERGER BIERBRAUEREI & MALZFABRIK IN MAFFERSDORF

Archiv Ondřeje Marčáka

Není pochyb o tom, že na konci 19. století přinášelo pivo Vratislavicím podobnou slávu jako zdejší koberce. Tradovalo se, že místní ležáky patřily k nejlepším v Rakousko-Uhersku. Díky křišťálové vodě z jizersko-horských kopců a moderním technologiím, jimiž byl podnik v době založení roku 1874 vybaven. Nadšené pijáky piva příznačně na svůj produkt lákal heslem EIN FRISCHER TRUNK čili čerstvý doušek.

Vratislavice nebyly pro stavbu velkého průmyslového pivovaru vybrány náhodou. Příroda pod západním svahem Prosečského hřebene byla

ještě nedotčená neblahými následky průmyslové výroby a byl zde i dostatek pramenité vody k vaření i vody pro technologii výroby i chlazení. Navíc místo vybrané tehdejšími průmyslníky leželo nedaleko železniční trati, po níž přijíždělo obilí a uhlí pro sladovnu a kotelnu a odjížděly sudy plné výtečného piva. Podnik přečkal všechna těžká období včetně bídy obou světových válek, nakonec se přenesl i přes neslavné časy na konci 90. let 20. století, kdy byl na čas uzavřen. Dodnes se z něj do světa valí soudky s pivem, které stále všem živnivcům nabízí onen ČERSTVÝ DOUŠEK.

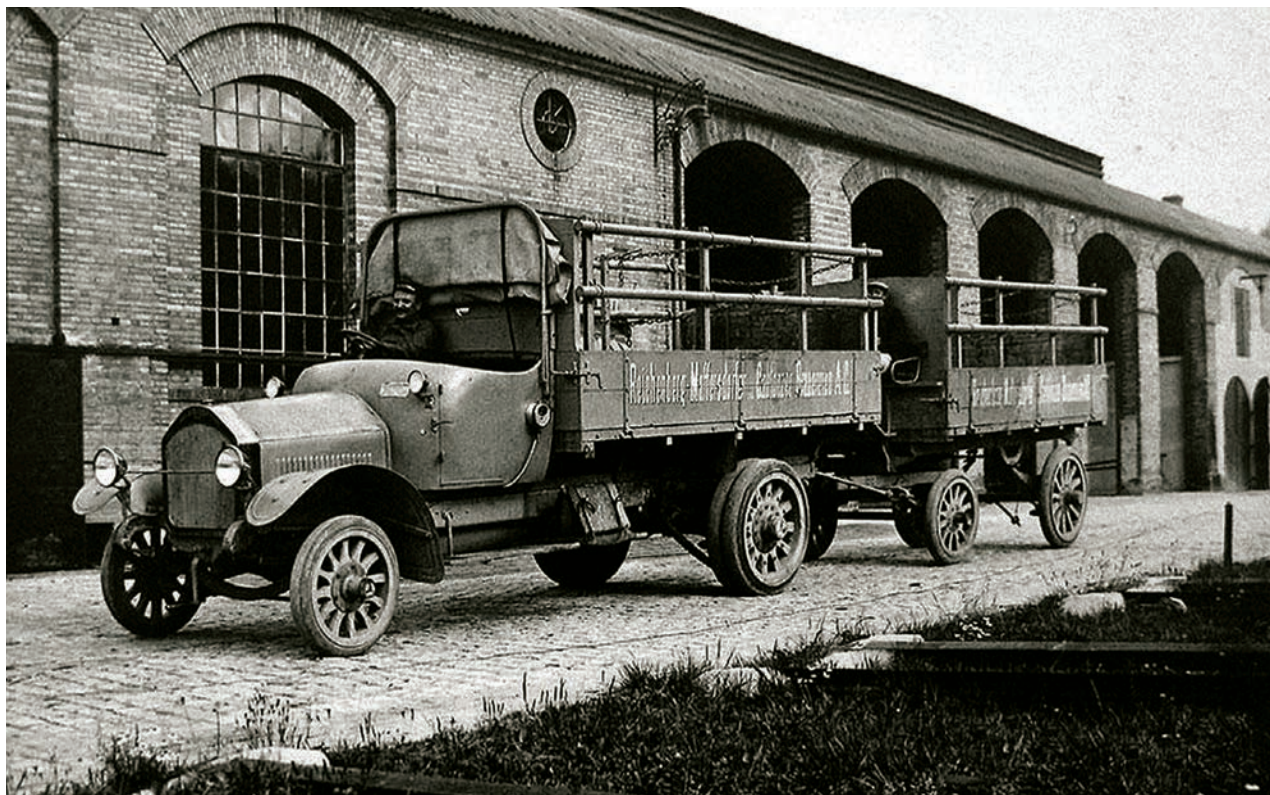

K pivovaru vždy patřili koně, ale protože vratislavický podnik býval moderním provozem, byla pro něj neméně důležitá i železniční vlečka, která odbočovala z hlavní trati mezi Libercem a Jabloncem a vedla sem pod západním svahem Strážného vrchu. Zatímco koně dostali po roce 1918 konkurenci v podobě automobilů, koleje vedoucí v areálu bývaly využívány ještě dlouho po válce.

Archiv rodáků (Schwarz, Möller)

Nákladní vagón R. G. T. E. čili Liberecko-jablonecko-tanvaldské dráhy byl zároveň i pojízdnou reklamou pivovaru. Zajímavé je, že přestože se podnik nacházel na území Vratislavic, nesl ve svém názvu od počátku i slovo Liberecký. Archiv Ondřeje Marčáka

Po první světové válce začaly pivovarské povozy i ve Vratislavicích pomalu nahrazovat nákladní automobily. K prvnímu nákladáku s vlekem brzy přibyl roku 1925 další dva. Poslední pivovarští koně – relikty dávné minulosti – byly ze služby vyřazeny ale až v 60. letech 20. století. Na místě jejich stáji pak vznikla nová stáčírna limonád a sodovky. Archiv Ondřeje Marčáka